

Steckenpferd milo lilijino mleko

vedno kakor doslej neobhodno potrebno za racionalno negovanje kože in lepote. Vsakodnevna priznanjevalna pisma, à 80 h povsod v zalogi.

Novice.

Velika železniška nesreča se je pripetila v Bozni. Pri Jablanici padla je velika skala na železniško progo; vsled tega je skočila lokomotiva iz tira, treje vagonov pa je padlo 10 metrov globoko v Narento. Zdravnik dr. Ruscha in varjač Buzin sta bila takoj mrtva; prvi zaprta 7, drugi pa 5 otrok. Mnogo oseb je lahko, 12 pa težko ranjenih. Med ranjenci se nahaja tudi oberlajtnant Em. Maschek, rojen Štajerc. Ranjence se je prepeljalo v bolnico v Sarajevo.

Iz Spodnje-Štajerskega.

Naš Miha Brenčič, korenjak iz Pichldorfa na po milosti politično nezrelih volilcev državni poslanec, je zopet nekaj izredno koristnega za oboroženo ljudstvo storil. Mož je namreč posebno delaven, zlasti odkar smo mu obljubili od „Štajerca“ „penzijo“. . . . Za vboge kmete, ki jim mraz ali ujmi napravili gospodarsko škodo, je spuheljski Miha sicer ne briga. On vozi gnoj, kadar bi moral biti na Dunaju in je le tedaj vredno priden, kadar gre h poslaniškemu kabinetu po desetak. Miha ima vse druge skrbi, njegovo gospodarsko delo za kmete. V prvi vrsti je Miha sam sebi najbližji, v drugi vrsti pa vendar živ krst od njega ne more zahtevati, da se z lastnimi možganami misli. Pa pustimo Mihačevost možgane, ki jih je itak jako težko razdelovati. Kakor znano, je bilo prvo delo Mihačeta, ko je prišel v parlament, potegniti se za svojega bratranca, ki so ga vtaknili zaradi javnega nasilstva v luknjo. Brenčič misli namreč, da nastopa „kot poslanec v prvi vrsti svojo družino. No, zdaj je naš ljubi Miha zopet napravil podobni junaški čin, za katerega ga je treba ogniti na prvaški ščit. Podal je namreč v drveni zbornici interpelacijo zaradi — dogodkov Frankovcih. Sakrabort! Sakrabort! Zdjaj bo vrag vse nemškutarške gasilce pocitral. Mister bode sicer Brenčičevo interpelacijo bržnetja nesel, kamor se vedno papir seboj zame, — ali gasilci se vendar grozno bojijo Brenčiča, tega rjovečega leva, ki jim grozi. . . . Sakrabort! Kaj bo, kaj bo! Miha bi znal še besedi, da se sploh vsa gasilna društva ednoročno prepove, da sploh nikdo ne bo smel več govoriti, kadar bode gorelo. Miha že, Miha doseže! Saj je bil vendar pri „pšelarjih“ koprol in bil hotel tam ostati, bi bil danes še najmanj general. Ali kër pri vojakih samo 6 krajarjev kajajo, pri poslancih pa deset goldinarjev, šel je Miha raje pod Koroščevo kuto. . . . V vsej važnosti in s celim lojterskim vzom polnim ljubečtva prosimo nedosežnega Mihčeta iz Spuhlja, da naj vložil še eno interpelacijo, to pa zaradi muh. Kajti muhe so zdaj jako nadležne in Brenčič komandira, bode vlada takoj muh prepovedala prosto občevanje. Miha, odvarni muhe; garantiramo ti, da ti postavi hvalehno ljudstvo spomenik na največjem gnojišču v Spuhlju.

Vbogi gasilci! Zdjaj zbijajo prvaški listi po vas, da je joj! Zaradi sestanka v Frankovcih imajo prvaški zdaj, kakor mačka, ki ji stopiša na glavo. Večinoma psujejo seveda ljudje, kateri nimajo nobene strehe in ki se jim torej ni treba bati ognja. Ti imajo dolge jezike, kër za te ljudi je velika bramba res nepotrebna; slama v njih rokah se ne vname in družega nimajo. . . . Prav tako se togoti znani narodni „Čekūnec“ iz okolice, ki ni mogel izstudirati in ki zdaj vlogo slovenskega žurnalista v Celju. Tako čekari „Čekūnec“ v „Slov narodu“, da nimajo ničesar na deželi opraviti in da bodejo na deželi nobene priredbe več imeli. Popolnoma brez vsake jeze povemo, da zamore te grožnje napisati le kak nezreli surkolin. „Čekūnec“ naj pomisli, da je njegova čekarija v javljanskih listih le pomilovanja vredna, četrta vleče zanjo honorar. Gasilci, nemški in

napredni, so ravno na deželi trikrat več storili, nego v mestih in trgih. Povejte le en večji požar na spodnjem Štajerskem, kjer ne bi pomagala kakšnja nemška požarna bramba! In kmetje so našim gasilcem zato hvaležni. Kmetje vedo danes prav dobro, da so gasilci požrtvovalni možje, ki v kljub lastni škodi v najhujši nevarnosti svojo dolžnost storijo. In taki možje se ne bodejo pustili komandirati od žurnalističnih pobalinov, ki živijo zgolj od hujskarije. Gasilniški sestanki po deželi se bodejo torej ravno tako zanaprej, kakor so se dosedaj vršili. To je gotovo! Ako pa mislijo prvaški kujskači, da bodejo s svojo gonjo resnim članom gasilnih društev na deželi veselje do stvari odzveli, se tudi motijo. Gasilci niso smežna igračica, kakor „sokoli“ ali „čuki“, — oni bodejo ostali zvesti in pogumni na svojem stališču. Torej — vederemo, signori!

O prireditvi v Frankovcih napisala je klerikalna „Straža“ toliko gorostasnih in naravnost nebovpijočih laži, da se celo mi čudimo nad brezsrčnostjo teh političnih katoličanov. Bilo je na obeh prireditvah mnogo ljudstva in vsi, brez razlike te ali one stranke, so nam pričali, da klerikalna „Straža“ laže. Ne bomo se spuščali s tem pijanim lističem v dolge polemike. Pribijemo le sledeča dejstva: „Straža“ laže, da je prišlo le — 11 (reči ednajst) tujih gasilcev; res je pa, da jih je prišlo le iz Ptuj 32 (!), iz Ormoža pa še več, nadalje iz Dornave, iz Bakovcih, iz Velike Nedelje itd.; res je, da so se ti gasilci na 15 vozovih v Frankovce pripeljali. Dotični poročevalec „Straže“ je moral biti torej že tako pijan, da ni znal več šteti. — „Straža“ piše nadalje, da so imeli pri gasilniški veselici nemške ali „frankfurterske“ zastave razobešene; res je pa, da so imeli gasilci dve cesarski in eno štajersko zastavo razobešeno. Istotako res je, da so imeli pri „slovenski“ prvaški „veselici“ razobešeno edino eno izmito belo-plavo-rdečo zastavo. Vkljub temu torej, da so bili pri tej prvaški veselici tudi veteranci navzoči, si niso upali razobešiti niti ene cesarske zastave. To je znamenje, v katerem zmislu in na kakšni način so „narodnjakari“ pod komando Brenčiča svojo „slavnost“ obhajali. — „Straža“ laže naprej, da so gasilci „die Wacht am Rhein“ prepevali. To je istotako sramotna laž, vredna tistih klerikalnih breznacajnejšev, kateri bi tudi po krivem prisegli, ako se gre za klerikalno stvar. S takimi ničvredneži se seveda ne moremo pričakati. Tudi klerikalno misleči kmetje, ki čitajo „Stražo“, bodejo obsojali njeno pobalinsko-smešno, podlo lažljivost. Fej!

Vojak in politika. Ko so prvaški hujskači zadnjič v Frankovcih vpizorili v grmovju veselico, udeležilo se je tudi tri ali štiri aktivnih vojakov. Orožniški oberlajtnant, ki je imel žalostno in neprijetno nalogo, zastražiti in nadzorovati rdečosrajčnike v grmovju, spodil je te aktivne vojake proč. In imel je popolnoma prav. Kajti vsak aktivni soldat, ki ni popolnoma zaručan, kakor gotovi klerikalni poslanci, vè in mora vedeti, da soldat in politika nimata ničesar skupnega. Dokler nosi vojak cesarsko suknjo, ne sme se udeležiti političnih hujskarij, zlasti pa takih ne, pri katerih imajo prvo besedo veleizdajalski prijatelji Srbov. Dotični g. oberlajtnant imel je torej popolnoma prav, ako je tiste zapeljane vojake domu spodil. Nedosežni in nepoplačni Miha Brenčič je hotel zato oficirja ošteti in okregati. Pa se je zmotil. Kajti za c. k. oficirja je domišljavost tega ali onega napihnenja deveta briga. Oficir je Mihi takoj povedal, da nima z njim prav nič govoriti. Zato je Mihec oficirja v svoji zgodovinsko važni interpelaciji očrnil. Vbogi oberlajtnant, zdaj mu je pač za obupati, ker je izgubil ljubezen spuheljskega modrijana. . . .

O dogodkih v Loperšicah se nam še poroča: Gasilniška priredba je mirno in brez vsacega motenja končala. Na „sokolski“ veselici, ki se je vršila pod patronanco klerikalca Miha Brenčiča, pa se je držalo celo vrsto nesramno hujskajočih govorov, ki so jih sicer poslušali večinoma le ženske in otroci. V rdeči srajci so prišli tudi dr. Serneec, njegov tovariš dr. Lašič in nadsokol dr. Strelec, ki je drugače tudi c. k. notar. Dr. Serneec je na surovi način proglasil bojkot zoper obrtnike in trgovce, ki se

ne pokorijo prvaški komandi. Mladi tadvokat, ki misli, da bode s svojo glavo zidove predrl, naj pomisli, da so kmetje na trgovce in obrtnike v mestih ravno tako navezani, kakor ti na kmete. Kmetje prodajajo svoje pridelke večinoma nemškim kupcem in od teh dobljeni denar nosijo potem vsaj deloma tudi v Sernecevo kancelijo. Sploh pa naj bode Serneec prepričan, da njegova hujskarija ne bode imela nobenega uspeha. Škandal je tudi, da se je udeležil te priredbe tudi ormoški c. kr. sodnik Zemljijč; to je namreč tisti Zemljijč, ki se boji „Štajerca“ tožiti, čeprav se mu je v tem listu stvari očitalo, ki se na noben način ne dajo združiti s sodnikovim poslom. In vsi ti „sokoli“ so stali pod komando do kosti črnega Brenčiča iz Spuhlja.

V Trbovljah vladal je v spomladi tifus, ki je zahteval mnogo žrtev. Odločni nastop oblasti in trud zdravnikov je to nevarno bolezen kmalu zadržal. Ali zdaj se ljudje zopet niso brigali za oblastne odredbe, ki so bile določene, da se zopetni izbruh bolezni prepreči. Nečistost delavskega prebivalstva, umazana posoda za piti, umazana stanovanja itd. se je zopet povečala. In nakrat se je tudi tifus zopet pojavil. V enem samem tednu, od 14. do 20. junija, zbolelo je težko na tifus 18 oseb. Zdravniki in državni organi delajo na vse kripnje, da preprečijo nadaljnje razširjenje bolezni. Slabo je tudi, da v Trbovljah nimajo apoteke. Magistru Peharc iz Celja je sicer oblast dovolila, ali zaradi pomanjkanja primerne lokala jo doslej še ni otvoril. Upamo, da se bode z najstrožjimi odredbami zoper tifus nastopilo.

Razstava pletarskih del iz državne šole za pletenje korb v Sv. Barbari v Halozah nahaja se zdaj v preje Wegschaidrovi trgovini v Ptuj. Razprodaja se izstavljeno blago pri firmi Brüder Slawitsch na Flarjaniplatzu v Ptuj. Razstava je jako zanimiva.

Zastrupila se je v Mariboru železničarjeva hčerka Poldi Kölbl iz neznanih vzrokov.

Veliki požar se je pripetil v Peklju pri Poljčanah. Goreti je začelo v zalogi pive Götz. V komaj 10 minutah stalo je 3 poslopj, pol ure pozneje pa 8 poslopj v plamenih. Domači gasilci so prišli jako hitro; potem so prišle tudi še požarne brambe iz Poličan, Sv. Duha, Slov. Bistrice in Šmarja ter na 3 avtomobilih gasilci iz Rogaske-Slatine. Ali zamán! Plamena so vsled velikih množin slame in lesa grozno narasla. Gasilci so morali le nato delati, da omejijo ogenj. Po dolgotrajnem delu se je tudi to posrečilo. Drugeče bi pogorela vsa vas. Skupno je zgorelo 8 poslopj, razven zaloge Götzove pive še poslopja posestnikov Damše, Pahole, Schütz in Stare. Prebivalci so si komaj življenje rešili, vse drugo je zgorelo. Škoda je jako velika. Čast in hvala gasilcem!

Strela je udarila v Sv. Marku v neko lipo, pod katero je stal 13 letni deček Slameršak; bil je takoj mrtev. — V Lurštavi je udarila strela v gosposko hišo vinogradnika g. Voiska. Hiša je pogorela. — Tudi je udarila strela v goricah pri Trambergu v Winklerjevo hišo; k sreči ni zažgala.

Nezgoda. Slikarski pomočnik Johan Vrečko iz Slov. Bistrice peljal se je na kolesu proti Pragerhofu. Med potom padel je iz kolesa in ostal nezavesten na tleh. Obraz mu je grozno razmesarjen. Nesrečneža so odpeljali v bolnišnico.

Neposredni davki. Tekom III. četrtilja 1913 postajajo neposredni davki na Štajerskem dotekli oziroma plačni v naslednjih obdobjih: I. Zemljiški, hišno-razredni in hišno-najemninski davek ter 5-odstotni davek od najemnine onih poslopj, ki so prosta hišno-najemninskega davka in sicer: 7. mesečni obrok dne 31. julija 1913, 8. mesečni obrok dne 31. avgusta 1913, 9. mesečni obrok dne 30. septembra 1913. II. Občna pridobitna podjetb, podvrženih javnemu dejanju računov: III. Četrtilni obrok dne 1. julija 1913. Ako se navedeni davki oziroma pripadajoče doklade ne vplačajo najkasneje 14 dni po preteku zgoraj omenjenih plačilnih rokov, tedaj morajo se plačati tudi zamudne obresti in sicer ne samo od državnih davkov, ampak v zmislu postave z dne 15. januarja 1904. I. dež. zak. broj 17 tudi od deželnih doklad, če skupna letna dolžnost na dotičnem državnem davku preseže znesek 100 K; zamudne obresti znašajo od vsakih 100 K dotične dolžnosti in za vsak zamujen dan 13 v in se morajo izračunati ter z davki vred plačati od dne, ki sledi zgoraj naštetim rokom do vštetege dne vplačila zapadle dolžnosti. Ako se davčna dolžnost ne vplača v 4 tednih po preteku plačilnega roka, iztirja se ista s pripadlimi dokladami in z doteklimi zamudnimi obrestmi vred potom predpisane prisilnega postopanja.